

Poslouchej člověče

Pacifik

1. Poslouchej člověče, život ti uteče najednou zůstaneš stát,
hosté už odjeli, kdo zbytek rozdělí, komu jsi mohl co dát,
poslouchej člověče, láska ti uteče, zbytečně budeš se ptát,
kdo zůstal u dveří, kdo že ti uvěří, že jsi chtěl jednou mít rád.

R: Lásko má, jak je dlouhý čekání, pohled tvůj září slunce před
hání,
proč se ptám, zda-li přání máš, dál při mě stát,
lásko má, jak je báječný, jen mít tebe rád.

2. Poslouchej na chvíli, zůstaneš opilý, koráb tvůj kotvy už zd
vih,
loučí se s přístavem, zemí i domovem, zmizí jak na slunci sníh,
koukni se do dlaní a řekni bez lhaní, že jsi měl opravdu rád,
bloumal jsi pro štěstí po prázdném náměstí, nechtěl ses na cest
u ptát.

R: